

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РИНКОМ ЗЕМЛІ

Медвідь Вікторія Юріївна,

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри економіки та публічного управління
Полтавського державного аграрного університету
ORCID ID: 0000-0002-2257-6276

Лубенець Владислав Юрійович,

аспірант кафедри економіки та публічного управління
Полтавського державного аграрного університету
ORCID ID: 0009-0005-7985-300X

Стаття присвячена дослідженню концептуальних засад публічного управління ринком землі в умовах сталого розвитку територіальних громад та поглибленню теоретичних підходів до формування ефективної системи управління земельними ресурсами. Актуальність дослідження зумовлена стратегічним значенням землі як основного природного, економічного та просторового ресурсу розвитку громад, трансформацією земельних відносин у процесі децентралізації, необхідністю забезпечення прозорого функціонування ринку землі та підвищення результативності діяльності органів місцевого самоврядування. Особлива увага приділена ролі публічного управління у формуванні збалансованої моделі використання земельних ресурсів, що поєднує економічні, соціальні та екологічні інтереси територіального розвитку. У статті систематизовано наукові підходи до трактування понять «публічне управління», «земля», «земельні ресурси територіальної громади» та «земельні відносини», розкрито їх взаємозв'язок у сучасній системі управління земельним потенціалом. Проаналізовано структуру ринку землі за основними класифікаційними ознаками, визначено місце земельних ресурсів у системі просторового розвитку територіальних громад та охарактеризовано ключові елементи системи управління земельними відносинами. Обґрунтовано, що ефективність функціонування цієї системи визначається узгодженою взаємодією суб'єктів і об'єктів управління, інформаційних, організаційних, правових та економічних зв'язків, а також здатністю органів місцевого самоврядування реалізовувати принципи сталого розвитку, стратегічного планування та відкритого врядування. Доведено, що земля є не лише об'єктом комунальної власності та джерелом наповнення місцевих бюджетів, а й стратегічним чинником інвестиційної привабливості, економічної стійкості, екологічної безпеки та підвищення якості життя населення. Сформульовано висновок, що концептуалізація системи публічного управління ринком землі на рівні територіальних громад створює передумови для забезпечення раціонального, безпечного, соціально справедливого та економічно ефективного використання земельних ресурсів, а також сприяє зміцненню інституційної спроможності громад в умовах сучасних трансформаційних процесів.

Ключові слова: публічне управління, ринок землі, земельні ресурси територіальних громад, сталий розвиток, децентралізація, комунальна власність, просторовий розвиток, земельні відносини, територіальні громади, система управління земельними ресурсами.

Medvid Viktoria, Lubenets Vladyslav. CONCEPTUAL FOUNDATIONS OF PUBLIC ADMINISTRATION OF THE LAND MARKET

The article is devoted to the study of the conceptual principles of public management of the land market in the context of sustainable development of territorial communities and the deepening of theoretical approaches to the formation of an effective system of land management. The relevance of the study is due to the strategic importance of land as the main natural, economic and spatial resource for the development of communities, the transformation of land relations in the process of decentralization, the need to ensure the transparent functioning of the land market and increase the effectiveness of local government bodies. Particular attention is paid to the role of public administration in the formation of a balanced model of land resource use, combining economic, social and environmental interests of territorial development. The article systematizes scientific approaches to the

interpretation of the concepts of “public management”, “land”, “land resources of a territorial community” and “land relations”, and reveals their relationship in the modern system of land potential management. The structure of the land market is analyzed according to the main classification features, the place of land resources in the system of spatial development of territorial communities is determined, and the key elements of the land relations management system are characterized. It is substantiated that the effectiveness of the functioning of this system is determined by the coordinated interaction of subjects and objects of management, information, organizational, legal and economic relations, as well as the ability of local governments to implement the principles of sustainable development, strategic planning and open governance. It is proved that land is not only an object of communal property and a source of filling local budgets, but also a strategic factor of investment attractiveness, economic sustainability, environmental safety and improving the quality of life of the population. The conclusion is formulated that the conceptualization of the system of public management of the land market at the level of territorial communities creates the prerequisites for ensuring rational, safe, socially fair and economically efficient use of land resources, and also contributes to strengthening the institutional capacity of communities in the conditions of modern transformation processes.

Key words: public administration, land market, land resources of territorial communities, sustainable development, decentralization, communal ownership, spatial development, land relations, territorial communities, system of land resource management.

Вступ. У сучасних реаліях функціонування органів публічної влади в Україні земля набуває стратегічного значення. Вона є фундаментальним ресурсом соціально-економічного розвитку територіальних громад. Варто зазначити, що в умовах реформи децентралізації, відбулась передача значного обсягу повноважень органам місцевого самоврядування, зокрема у сфері розпорядження земельними ресурсами. Це все стає підґрунтям для формування нової моделі просторового розвитку.

У таких умовах земля як об'єкт комунальної власності територіальної громади виконує роль не тільки економічного активу, але й важливого соціально-значущого ресурсу, що суттєво впливає на просторовий розвиток громади, її інвестиційну привабливість та якість життя населення.

Матеріали та методи. Методологічна основа статті ґрунтується на загальнонаукових та спеціальних методах дослідження, що забезпечують комплексне вивчення публічного управління ринком землі в умовах сталого розвитку.

Теоретичне узагальнення базису публічного управління ринком землі засновується на працях вітчизняних та зарубіжних науковців у сфері публічного управління та адміністрування, земельного права, земельного менеджменту, регіональної (територіальної) економіки та сталого розвитку.

Так, питання формування ринку землі та ефективного управління земельними ресурсами широко досліджуються українськими вченими. Серед яких варто відзначити: О. Гарнага [1], Н. Кушнір [1], А. Грінченко [2], Ю. Дехтяренко [3], О. Зигрій [5], І. Сендецька [5], Л. Коваленко [6], Н. Поліщук [14], Л. Гордієць [14], О. Ступень [15], Н. Прокопенко [15], С. Шевчук [15], Р. Таратула [16], А. Третьак [17] та інші.

Окремі дослідники проаналізували понятійний апарат системи публічного управління земельними

ресурсами, змістовні характеристики процесів державного регулювання земельних відносин, правові, організаційні та економічні механізми забезпечення сталого землекористування. Окрему увагу приділено формуванню ринку землі в умовах передачі повноважень органам місцевого самоврядування (А. Дука [4], Г. Коваль [], В. Татаренко [], В. Кожуріна [4], В. Медвідь [], Р. Мельник [11], А. Мерзляк [12], В. Боклаг [12], Н. Мішина [13], С. Тітова [17], С. Сидоренко [17] та ін.).

Разом з тим, попри значний науковий доробок, комплексне системне вивчення публічного управління ринком землі як об'єкта комунальної власності територіальних громад у контексті сталого розвитку залишається недостатньо розробленим. Актуальними залишаються питання узгодження економічної ефективності, екологічної безпеки та соціальної справедливості у сфері земельних відносин, а також формування цілісної моделі публічного управління земельним ринком на рівні територіальних громад.

Мета полягає в узагальненні теоретичних засад і обґрунтуванні практичних підходів до публічного управління ринком землі в умовах сталого розвитку. Основними завданнями дослідження є: уточнити понятійно-категоріальний апарат у сфері публічного управління земельними відносинами; проаналізувати сучасні концептуальні підходи до регулювання ринку землі в умовах децентралізації; визначити місце земельних ресурсів громади в системі сталого територіального розвитку; дослідити структурні елементи системи управління земельними відносинами; та сформулювати рекомендації щодо підвищення результативності управлінських механізмів на рівні територіальних громад.

Обґрунтованість отриманих результатів та реалізацію мети дослідження забезпечено завдяки використанню системного комплексу загальнонаукових та прикладних (спеціальних) методів. Зокрема, в

роботі використано такі методи: аналізу та синтезу, наукової абстракції (для опрацювання наукових праць, нормативно-правових актів і статистичних матеріалів); системний і структурно-функціональний методи використано (для розкриття сутності публічного управління земельними ресурсами та його місця в системі сталого територіального розвитку); моделювання (для формування концептуальних підходів до публічного управління ринком землі).

Результати. У межах проведеного дослідження доцільно звернутися до сутності поняття «публічне управління». Загальноприйнятим визначенням управління вважається цілеспрямований вплив суб'єкта управління на об'єкт управління для поліпшення його якісних параметрів і досягнення поставлених цілей. Поняття «публічне управління» є відносно новим для вітчизняної науки. На практиці система публічного управління в багатьох сферах перебуває ще на етапі становлення, здійснюючи поступовий перехід від традиційної моделі державного управління до більш інклюзивної [8].

Важливо підкреслити, що однією з ключових особливостей публічного управління, на відміну від традиційного державного, є активна роль громадянського суспільства, яке виступає одночасно суб'єктом і об'єктом управлінського впливу. Таке партнерство суттєво розширює демократичні засади управління, сприяє підвищенню прозорості та відповідальності владних інститутів. Зокрема, Р. Мельник [11], акцентуючи увагу на функціональному аспекті, розглядає публічне управління як суспільно корисну діяльність, що здійснюється широким колом суб'єктів і спрямована на досягнення оптимального стану суспільних відносин. При цьому воно не обмежується виключно примусовими (адміністративними) методами, а активно застосовує механізми співпраці, діалогу та залучення громадськості, що особливо важливо в умовах децентралізації та становлення ефективного місцевого самоврядування.

Також ключовою категорією для осмислення сутності системи публічного управління земельними відносинами територіальної громади є поняття «земля» та «земельні ресурси громади». Не менш поширеним у науковому та правовому дискурсі є термін «земельні відносини», що виступає одним із базових понять земельного права. У цьому контексті особливо доцільним є аналіз обох понять крізь призму теорії та практики публічного управління [17].

Земля є унікальним багатофункціональним ресурсом, який одночасно виступає основним фактором виробництва, природним капіталом і територіальною основою суспільного розвитку [9]. В економічному вимірі земля функціонує як засіб виробни-

цтва, об'єкт власності та джерело земельної ренти. Її вартість визначається не лише родючістю ґрунтів і місцезнаходженням, а й потенціалом генерації доходів через сільськогосподарське використання, розміщення виробничих об'єктів, житлову та комерційну забудову [17]. У ринкових умовах земля набуває товарної форми, стаючи активом, що забезпечує інвестиційну привабливість територій і формує місцеві бюджети через земельні податки та орендну плату. Структура ринку землі представлена в табл. 1.

Ключовим поняттям у системі публічного управління земельними відносинами територіальної громади є категорія «земельні ресурси громади». Поряд із цим у науковій літературі та нормативно-правовій базі широко вживається термін «земельні відносини», який традиційно розглядається як базове поняття земельного права.

Аналізуючи зазначені категорії крізь призму публічного управління, слід підкреслити, що земельні відносини становлять особливий різновид майнових відносин, що характеризується значною специфікою. Така специфіка зумовлена унікальними властивостями землі як об'єкта правовідносин: її незамінністю, обмеженістю, неподільністю у просторі, незамінністю природними якостями та багатогранністю виконуваних функцій (економічних, екологічних, соціальних і просторових) [12]. На відміну від інших видів майна, земля одночасно виступає природним ресурсом, об'єктом власності, територіальною основою життєдіяльності громад та стратегічним національним надбанням, що зумовлює необхідність посиленого публічно-правового регулювання цих відносин.

Земельні ресурси територіальної громади представляють собою інтегровану сукупність земельних ділянок комунальної форми власності, які є матеріально-просторовою основою життєдіяльності громади та забезпечують реалізацію її соціально-економічних, екологічних і управлінських інтересів. У системі публічного управління зазначені ресурси розглядаються як об'єкт системного регуляторного впливу органів місцевого самоврядування, орієнтованого на оптимізацію використання земельного фонду, охорону земель і відтворення їх ресурсного потенціалу, інституційне впорядкування земельних відносин на локальному рівні та впровадження принципів сталого розвитку в процеси землекористування і просторового планування [7].

У контексті системного підходу земельні ресурси територіальних громад обґрунтовано розглядати як складну гетерогенну (різнорідну) структуру. Її специфіка полягає в тому, що право розпорядження, володіння та користування розподілене між різними суб'єктами публічного та приватного права. Відтак,

Таблиця 1

Структура ринку землі

Критерій класифікації	Типи (види) ринку	Коротка характеристика
За об'єктом ринкових операцій	земель сільськогосподарського призначення земель несільськогосподарського призначення	визначає категорію земель, які є предметом купівлі-продажу, оренди тощо
За умовами діяльності економічних суб'єктів	вільний монополізований монополістичної конкуренції регульований	відображає ступінь конкуренції та втручання держави в ринкові процеси
За способом організації	стихийний організований	стихийний – нерегульований, організований – функціонує через біржі, аукціони, електронні системи
За територіальним охопленням	місцевий регіональний національний світовий	відповідає масштабам поширення ринкових відносин
За рівнем законності операцій	легальний тіньовий	легальний – офіційно зареєстрований, тіньовий – поза правовим полем
За галузевою спрямованістю	для сільськогосподарського виробництва для промислового будівництва для житлового будівництва для інших цілей	визначає цільове використання земельної ділянки
За видами правочинів (угод)	купівлі-продажу оренди обміну застави (іпотеки)	відображає основні юридичні форми обороту земель
За рівнем організації ринку	Первинний Вторинний Третинний та наступні	Первинний – продаж земель безпосередньо від власника (держави), вторинний – перепродаж між суб'єктами

Джерело: складено авторами за [17]

просторовий базис громади формується за рахунок чотирьох ключових сегментів: землі комунальної власності в межах населених пунктів (просторовий та економічний фундамент діяльності органів місцевого самоврядування, що використовується для забезпечення життєдіяльності населення, розвитку місцевої інфраструктури та формування комунального майна); землі приватної власності (репрезентує приватний інтерес (фізичних та юридичних осіб) і є головним рушієм ринкових відносин усередині громади, формуючи її інвестиційний потенціал та базу оподаткування); землі державної власності, що мають стратегічне значення (ділянки, які об'єктивно не можуть бути передані у комунальну власність, оскільки забезпечують функціонування об'єктів загальнодержавного значення – державних підприємств, установ, оборонних об'єктів та органів центральної влади); землі з невизначеним правовим статусом (охоплює ділянки, процедура інвентаризації та правової трансформації яких (передання до комунальної власності) наразі перебуває на стадії реалізації або планування) [8].

Теоретично узагальнюючи зазначене питання, слід констатувати, що в умовах воєнного стану ефективно управління земельними ресурсами територіальних громад потребує комплексного, системного підходу. Воно має інтегрувати принципи сталого розвитку, забезпечення безпекових пріоритетів, а

також активне застосування сучасних інноваційних інструментів публічного управління.

Так, структура системи управління земельними відносинами в територіальній громаді охоплює комплекс взаємопов'язаних елементів, до яких належать суб'єкти управління, об'єкти управління та зовнішнє середовище з його інформаційними, правовими, економічними, організаційними й технологічними зв'язками. Такі зовнішні зв'язки відображають взаємодію громади з державними органами, землевласниками, землекористувачами, інвесторами та іншими учасниками, які впливають на ефективність територіального земельного менеджменту. При чому, кожен із цих компонентів виконує специфічні функції та забезпечує цілісність управлінського впливу на земельні ресурси (рис. 1).

Суб'єкти управління забезпечують ухвалення рішень, планування та контроль за використанням земельних ресурсів, тоді як об'єкти управління становлять земельні ділянки, земельний фонд громади, процеси землекористування та земельні відносини, що виникають у межах території [8].

Висновки. Встановлено, що земля в межах громади виступає не лише об'єктом комунальної власності та джерелом доходів місцевих бюджетів, а й стратегічним ресурсом просторового розвитку, інвестиційної привабливості та підвищення якості життя населення. Обґрунтовано, що ефективність



Рис. 1. Компоненти системи управління земельними ресурсами

Джерело: розроблено авторами

управління земельними відносинами визначається узгодженою взаємодією суб'єктів, об'єктів і зовнішніх зв'язків системи, а також компетентністю інститутів муніципальної влади у сфері впровадження сучасних методологій стратегічного планування. Отже, концептуалізація системи публічного адміністрування земельного ринку на рівні територіальних громад є необхідною передумовою забезпечення збалансованого, безпечного та соціально справедливого використання земельних ресурсів.

Перспективними напрямками подальших наукових розвідок залишаються питання моніторингу результативності публічного управління земельним потенціалом територіальних громад, а також вдосконалення механізмів її діяльності. Особливої уваги потребує поглиблене дослідження механізмів передачі земельних масивів сільськогосподарського призначення, що розташовані за межами селищ та міст, у комунальну власність територіальних громад.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Гарнага О. М., Кушнір Н. Б., Ігнатюк І. З. Організація ефективного збалансованого використання землі. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип. 9. С. 819–825. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/9_ukr/143.pdf (дата звернення: 04.05.2026).
2. Грінченко А. Ю. Формування ринку землі: теорія і практика усунення загроз на шляху європейської трансформації. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 19. Ч. 1. С. 97–101. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/19_1_2018ua/24.pdf дата звернення: 04.05.2026).
3. Дехтяренко Ю. Регулювання земельних відносин в Україні: воєнний стан та післявоєнний період. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління*. 2023. 18(2). С. 31–37. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2023/18-5/14>.
4. Дука А. П. Державне регулювання та контроль у сфері використання земельних ресурсів в Україні. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2023. №9. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-9-02-15>.
5. Зигрій О. В., Сендецька І. В. Право власності на землю: сучасні проблеми та перспективи їх вирішення. *Наукові записки. Серія: Право*. 2023. № 14. С. 55–59. DOI: <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2023-14-55-59>.
6. Коваленко Л. М. Теоретичні засади забезпечення сталого розвитку землекористування. *Проблеми безперервної географічної освіти і картографії*. 2015. 22. 75–78. URL: <https://periodicals.karazin.ua/pbgok/article/view/4051> (дата звернення: 04.05.2026).
7. Коваль Г.В., Татаренко В.Б. Публічне управління земельними ресурсами як об'єктом комунальної власності територіальної громади. *Національні інтереси України*. 2026. № 4(21). С. 2093-2104. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-4\(21\)-2093-2104](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-4(21)-2093-2104).
8. Кожуріна В. М. Система публічного управління земельними ресурсами громад. *Держава та регіони. Серія: Державне управління*. 2020. № 2 (70). С. 166–172. DOI <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2020.2.28>
9. Медвідь В.Ю. Сучасні концепції та теорії економічного регіонального розвитку. *Держава та регіони*. 2013. № 2. С. 66-70. URL: <https://surl.li/hsshqz> (дата звернення: 04.05.2026).

10. Медвідь В.Ю., Лубенець В.Ю. Цифровізація публічного управління земельними ресурсами. *Наукові інновації та передові технології. Серія «Управління та адміністрування»*. 2026. № 4(56). DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-4\(56\)-196-208](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-4(56)-196-208).
11. Мельник Р.С. Категорія «публічне управління» в новій інтерпретації. *Правове суспільство*. 2012. № 6. С. 95–98. URL: <https://surl.li/sgzsqr> (дата звернення: 04.05.2026).
12. Мерзляк А. В., Боклаг В. А. Теоретичні основи публічного адміністрування в управлінні земельними ресурсами в Україні. *Теорія та практика державного управління*. 2020. Вип. 4 (71). DOI: <https://doi.org/10.34213/tr.20.04.01>.
13. Мішина Н. Публічне адміністрування земельних ресурсів в умовах воєнного стану в Україні. *Law. State. Technology*. 2025. № 3. DOI: <https://doi.org/10.32782/LST/2025-3-3>.
14. Поліщук Н. В., Гордієць Л. І. Вплив земельної власності на ефективне використання землі в сільському господарстві. *Економіка та держава*. 2014. № 7. С. 28–31. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/7_2014/7.pdf (дата звернення: 04.05.2026).
15. Ступень О. І., Прокопенко Н. І., Шевчук С. М. Цифрова трансформація системи землеустрою: автоматизація управлінських процесів у сфері використання та охорони земельних ресурсів. *Збірник наукових праць УкрДУЗТ*. 2025. Вип. 212. С. 172–184. DOI: <https://doi.org/10.18664/1994-7852.212.2025.336296>.
16. Таратула Р. Б. Напрями підвищення ефективності інформаційного забезпечення управління земельними ресурсами в Україні. *Ефективна економіка*. 2019. № 6. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.6.68>.
17. Тітова С., Сидоренко С. Функціонування ринку землі в умовах децентралізації влади в Україні. *SWorldJournal*. 2023. №1 (19-01). С. 40–48. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2023-19-01-001>.
18. Третяк А.М., Третяк В.М., Прядка Т.М., Капінос Н.О., Третяк Р.А., Третяк Н.А. Економіка землекористування та землепорядкування (II-е доповнене видання в 2-ох частинах). Ч. 1. Економіка землекористування: навч. пос. / [за заг. ред. А.М. Третяка]. Біла Церква: «ТОВ «Білоцерківдрук», 2024. 320 с.

REFERENCES:

1. Harnaha O. M., Kushnir N. B., & Ihnatiuk I. Z. (2017). Orhanizatsiia efektyvnogo zbalansovanoho vykorystannia zemli [Organization of effective balanced land use]. *Ekonomika i suspilstvo*, Vol. 9, P. 819–825. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/9_ukr/143.pdf [in Ukrainian].
2. Hrinenko A. Yu. (2018). Formuvannia rynku zemli: teoriia i praktyka usunennia zahroz na shliakhu yevropeiskoi transformatsii [Formation of the land market: theory and practice of eliminating threats on the way to European transformation]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, Vol. 19(1), P. 97–101. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/19_1_2018ua/24.pdf [in Ukrainian].
3. Dekhtiarenko Yu. (2023). Rehuliuvannia zemelnykh vidnosyn v Ukraini: voiennyi stan ta pisliavoiennyi period [Regulation of land relations in Ukraine: martial law and the post-war period]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Derzhavne upravlinnia*, Vol. 18(2), P. 31–37. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2023/18-5/14> [in Ukrainian].
4. Duka A. P. (2023). Derzhavne rehuliuvannia ta kontrol u sferi vykorystannia zemelnykh resursiv v Ukraini [State regulation and control in the sphere of land resources use in Ukraine]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Serii: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia*, Vol. 9. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-9-02-15> [in Ukrainian].
5. Zyhrii O. V., & Sendetska I. V. (2023). Pravo vlasnosti na zemliu: suchasni problemy ta perspektyvy yikh vyreshennia [Land ownership: modern problems and prospects for their solution]. *Naukovi zapysky. Serii: Pravo*, Vol. 14, P. 55–59. DOI: <https://doi.org/10.36550/2522-9230-2023-14-55-59> [in Ukrainian].
6. Kovalenko L. M. (2022). Teoretychni zasady zabezpechennia staloho rozvytku zemlekorystuvannia [Theoretical principles of ensuring sustainable development of land use]. *Problemy bezpererвної heohrafichnoi osvity i kartohrafi*, Vol. 22, P. 75–78. URL: <https://periodicals.karazin.ua/pbgok/article/view/4051> [in Ukrainian].
7. Koval H. V., & Tatarenko V. B. (2026). Publichne upravlinnia zemelnymy resursamy yak obiekтом komunalnoi vlasnosti terytorialnoi hromady [Public administration of land resources as an object of communal ownership of a territorial community]. *Natsionalni interesy Ukrainy*, Vol. 4(21), P. 2093–2104. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-4\(21\)-2093-2104](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2026-4(21)-2093-2104) [in Ukrainian].
8. Kozhurina V. M. (2020). Systema publichnoho upravlinnia zemelnymy resursamy hromad [Public land resource management system of communities]. *Derzhava ta rehiony. Serii: Derzhavne upravlinnia*, Vol. 2(70), P. 166–172. DOI: <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2020.2.28> [in Ukrainian].
9. Medvid V. Yu. (2013). Suchasni kontseptsii ta teorii ekonomichnoho rehionalnoho rozvytku [Modern concepts and theories of economic regional development]. *Derzhava ta rehiony*, Vol. 2, P. 66–70. URL: <https://surl.li/hsshqz> [in Ukrainian].

10. Medvid V. Yu., & Lubenets V. Yu. (2026). Tsyfrovizatsiia publichnoho upravlinnia zemelnymy resursamy [Digitalization of public administration of land resources]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii. Seriia "Upravlinnia ta administruvannia"*, Vol. 4(56), P. 196–208. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-4\(56\)-196-208](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-4(56)-196-208) [in Ukrainian].
11. Melnyk R. S. (2012). Katehoriia "publichne upravlinnia" v novii interpretatsii [The category of "public administration" in a new interpretation]. *Pravove suspilstvo*, Vol. 6, P. 95–98. URL: <https://surl.li/sgzsqr> [in Ukrainian].
12. Merzliak A. V., & Boklah V. A. (2020). Teoretychni osnovy publichnoho administruvannia v upravlinni zemelnymy resursamy v Ukraini [Theoretical foundations of public administration in land resources management in Ukraine]. *Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia*, Vol. 4(71). DOI: <https://doi.org/10.34213/tp.20.04.01> [in Ukrainian].
13. Mishina N. (2025). Publichne administruvannia zemelnykh resursiv v umovakh voiennoho stanu v Ukraini [Public administration of land resources under martial law in Ukraine]. *Law. State. Technology*, Vol. 3. DOI: <https://doi.org/10.32782/LST/2025-3-3> [in Ukrainian].
14. Polishchuk N. V., & Hordiets L. I. (2014). Vplyv zemelnoi vlasnosti na efektyvne vykorystannia zemli v silskomu hospodarstvi [Influence of land ownership on efficient land use in agriculture]. *Ekonomika ta derzhava*, Vol. 7, P. 28–31. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/7_2014/7.pdf [in Ukrainian].
15. Stupen O. I., Prokopenko N. I., & Shevchuk S. M. (2025). Tsyfrova transformatsiia systemy zemleustroi: avtomatyzatsiia upravlinskykh protsesiv u sferi vykorystannia ta okhorony zemelnykh resursiv [Digital transformation of the land management system: automation of management processes in the field of use and protection of land resources]. *Zbirnyk naukovykh prats*, Vol. 212, P. 172–184. DOI: <https://doi.org/10.18664/1994-7852.212.2025.336296> [in Ukrainian].
16. Taratula, R. B. (2019). Napriamy pidvyshchennia efektyvnosti informatsiinoho zabezpechennia upravlinnia zemelnymy resursamy v Ukraini [Directions for improving the efficiency of information support for land resources management in Ukraine]. *Efektivna ekonomika*, Vol. 6. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.6.68> [in Ukrainian].
17. Titova S., & Sydorenko S. (2023). Funktsionuvannia rynku zemli v umovakh detsentralizatsii vlady v Ukraini [Functioning of the land market under conditions of decentralization of power in Ukraine]. *SWorldJournal*, Vol. 1(19-01), P. 40–48. DOI: <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2023-19-01-001> [in Ukrainian].
18. Tretiak A. M., Tretiak V. M., Priadka T. M., Kapinos N. O., Tretiak R. A., & Tretiak N. A. (2024). *Ekonomika zemlekorystuvannia ta zemlevporiadkuvannia (II-e dopovnene vydannia v 2-okh chastynakh). Ch. 1. Ekonomika zemlekorystuvannia* [Economics of land use and land management (2nd supplemented edition in 2 parts). Part 1. Economics of land use]: navch. pos. [Textbook]. Bila Tserkva: TOV "Bilotserkivdruk", 320 p. [in Ukrainian].

Стаття поширюється на умовах ліцензії
відкритого доступу (CC BY 4.0)



Дата першого надходження статті до видання: 03.07.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 04.08.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 03.09.2026